

med hån, med utak, med en syret ironi og med en statsminister, der efterlyser en opposition? Og jeg vil godt som afslutning spørge: Giver det anledning til at overveje, om strategien er rigtig?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt sige, at vi Socialdemokrater ikke er valgt til at få ros af statsministeren eller blive gode venner med hr. Jens Rohde, Venstres ordfører. Vi er valgt til at forbedre de steder, vi kan forbedre. Vi har desværre ikke et flertal, der gør, at vi sidder i regering, men vi har tænkt os at knokle for bl.a. at forbedre forholdene for de svageste i det her samfund, som hr. Villy Søvn-dal kæmper for; for at sikre, at vi får en ordentlig folkeskole, og for at sikre, at vores integration bliver bedre. Det er vi valgt til at kæmpe for. Så kan det godt være, statsministeren aldrig stiller sig op og anbefaler, at man stemmer socialdemokratisk. Pyt med det, hvis vi bare får ændret nogle ting i den rigtige retning. Det er det, der er vores ambition.

(Kort bemærkning).

Villy Søvn-dal (SF):

Men mit indlæg var bestemt også venligt ment på den måde, at vi jo gerne vil hjælpe til med det. Jeg synes bare, det nærmer sig næsten noget ubehageligt at se på, når man oplever, at Socialdemokraterne kommer så tæt på døren og der så sker, tror jeg, noget meget kynisk – og jeg tror, man fra socialdemokratisk side har undervurderet kynismen i den nuværende regerings måde at agere på – nemlig at døren, når de har næsen så tæt på, at der højst er 5 cm, siger slam. Det kan man jo godt få ondt i hovedet af, hvis det gentager sig rigtig mange gange, og kommer man for tæt på, får man også problemer med næsen.

Kl. 11.30

Der vil jeg bare spørge: Giver det anledning til overvejelse om, hvor tæt på man skal bevæge sig? Og tror man, man kan ændre statsministerens ligesom genetiske trang til at smække den der dør voldsomt stærkt i?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg kan kun sige det samme til hr. Villy Søvn-dal, som jeg sagde tidligere, nemlig at vi ikke er valgt til at blive gode venner med statsministeren eller til at få ros af statsministeren. Det betyder faktisk ikke særlig meget for os. Vi er heller

ikke valgt til, at hr. Jens Rohde, eller hvem det nu ellers er fra oppositionen, skal synes, vi er gode. Vi er heller ikke valgt til at opleve, at de bare åbner dørene for os.

Det, vi er valgt til, er at sikre bedre forhold og løse de problemer, som vores samfund står over for; også at sikre de seniorer, som i dag ikke kan få et job, sikre at vores samfund kan overleve på lang sigt, tage fat i de ungdomsbånd, der hænger på Nørrebro, og sikre en bedre integration. Det er det, vi kæmper for. Så kan det godt være, vi ikke bliver så gode venner med regeringen, men pyt da med det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Den forligsiver, Socialdemokratiet udviser, er meget beundringsværdig. Jeg vil bare sige til det, at man kan få krum ryg af andet end hårdt arbejde. Det her handler også lidt om politik, for det bliver jo sagt meget klart af regeringspartiernes ordførere, at den eneste måde, Socialdemokratiet kan komme i forhandlinger med regeringen på, er, at de accepterer regeringens politik. Så vil jeg godt spørge fru Lotte Bundsgaard, om hun mener, at regeringens politik kan løse Danmarks problemer, bare fordi Socialdemokratiet får anledning til at flytte et par kommaer hist og pist?

Det andet er: Fru Lotte Bundsgaard var meget inde på de folk, der holdes uden for arbejdsmarkedet, men snakkede så i næste sætning om behovet for at øge udbuddet af arbejdskraft. Det er jo det, der dækker over, at man skal fjerne efterlønnen og hæve pensionsalderen. Der vil jeg bare spørge fru Lotte Bundsgaard, om hun tror, det bliver nemmere for den fjerdedel, der i dag holdes uden for arbejdsmarkedet, at få arbejde, hvis man øger arbejdsudbuddet ved at forringe de overførselsindkomster, der findes i dag.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først til spørgsmålet, om vi bare vil flytte kommaer. Nej, det vil vi ikke. Lad mig give et godt eksempel: Vores formand, fru Helle Thorning-Schmidt, fremlagde for en måneds tid siden for statsministeren tanker om, at vi bliver nødt til at gøre noget mere for integrationen i Danmark, og at vi bliver nødt til at lave en handlingsplan, hvor vi kan måle, hvad der virker, og hvad der ikke virker. Vi kan jo kaste rigtig mange penge efter projekter, der ikke virker, hvis vi ikke hele tiden er opmærksom på, hvad der virker. Hvis